

Inledning & innehåll

Jag besökte ganska nyligen en luthersk församling, och när jag samtalade med några medlemmar där blev det väldigt tydligt att de hade frångått vad Luther lärde om mänsklig "fri vilja". Jag kom att tänka på boken "Om den trålbundna viljan" av Luther som jag läste för många år sedan där han kraftfullt går emot och motbevisar läran om "fri vilja".

I den här korta artikeln kommer jag gå igenom vad bibeln faktiskt lär om den mänskliga viljans roll när det gäller frälsning, och varför frågan är så viktig. Jag påstår, från bibeln, att läran om "fri vilja" är ett falskt bedrägligt evangelium (Gal 1:6) som har sina rötter i mänsklig filosofi (Kol 2:8) och inte i Guds ord.

Man har en mänsklig uppfattning om Gud, och genom läran om "fri vilja" så försöker man rädda sin avgud. Man försöker alltså "försvara Gud" och skapar därmed en avgud, t.ex. genom att påstå att människor måste ha "fri vilja" eftersom annars så kan Gud inte döma människor rättvist (Rom 9:19). Man försöker också "rädda Gud" från att vara orättvis genom att påstå att alla människor utan undantag har "en chans" att bli räddade eller liknande. Båda dessa påståenden och uppfattningar om Gud är bedrägliga men falska som jag kommer visa från bibeln.

Gud dömer uppenbart människor rättvist i bibeln trots att de inte hade "en chans" eller "fri vilja" (Rom 9:11, 14, 17). Och frälsning handlar om Guds nåd, godhet och barmhärtighet i Kristus, frälsning handlar inte om "en chans".

Det är tydligt i bibeln att den fallna människan har en vilja och att hon gör val, men det är inte vad människor lär om läran om "fri vilja". Det är inte sant att människor själva avgör sin egen frälsning med sin vilja! Det är däremot sant att Gud har utvalt ett folk innan världens begynnelse som han räddar i Jesus Kristus (Ef 1:3, 2 Th 2:13, 2 Tim 1:9, Upp 17:8). Jag kommer i artikeln visa från bibeln att Gud inte räddar människor genom mänsklig "fri vilja" utan av Gudomlig fri nåd, godhet och barmhärtighet i Kristus.

Den falska läran om "fri vilja" förnekar många av bibelns grundläggande läror, bl.a. just den nämnda läran att Gud, innan världens begynnelse, har utvalt sitt folk till räddning i Kristus:

Mar 13:20, Joh 6:37, 17:2, 9, 24, 15:16, Apg 13:48, 15:18, Rom 8:28, 9:11, 11:5, 1 Kor 1:26, Gal 1:15, Ef 1:3, 11, 1 Th 1:4, 2 Th 2:13, 2 Tim 1:9, 2:10, Tit 1:1, 1 Pet 2:9 m.fl.

Innehåll:

Sida 2 – Tit 1:1 (Gud har inte fri vilja)

Sida 3 – 1 Mos 3 (Satan lurar Eva att hon kan bli som en gud)

Sida 4 – Jes 14:12 (Det är Satans idé att själv bli som Gud)

Sida 5 – Kol 2:8 (Varning för mänsklig filosofi)

Sida 7 – Joh 19:9 (Pilatus trodde att han hade "fri vilja")

Sida 8 – 1 Mos 50:20 (Gud råder över allt, både gott och ont)

Sida 9 – Joh 6 (Längre utläggning, ingen kan i sanning komma till Kristus av "fri vilja")

Sida 12 – 2 Tim 2:25 (Den fallna människan är inte "fri" utan fånge under satan)

Sida 13 – Gal 1:13 (Paulus, ett exempel på att människor ej kommer till tro genom "fri vilja")

Sida 15 – Rom 9 (Guds makt och frihet att välja beror inte på människans "fria vilja")

Sida 20 – Slutord (Varför "fri vilja evangeliet" är ett falskt evangelium)

Alla bibelcitater i artikeln kommer från King James bibeln på svenska (www.NyaTestamentet.nu).

/Patrik Firat

Titus 1:1 (KJS)

"I hopp om evigt liv, vilket Gud, som inte kan ljuga, utlovade före världens begynnelse;"

Det finns saker som Gud faktiskt inte kan göra, och en av de sakerna är att han inte kan ljuga. Bibeln lär alltså att Gud inte är "fri" att kunna göra det valet att välja att ljuga. Gud är sådan till sin natur att han är fullständigt sannfärdig och rättfärdig. Vår Herre och Gud, Jesus Kristus, bekänner själv att han inte endast säger sanningen utan att han är sanningen (Joh 14:6)!

Titus 1:1 är en bra utgångspunkt eftersom versen visar att inte ens Gud har "fri vilja" eller "fritt val". Låt oss nu gå tillbaka till början, till 1 Moseboken. Såsom en predikant en gång så sant sa, "If you are wrong on the fall, you are wrong on it all!".

1 Moseboken 3 (KJS)

Nu var ormen slugare än alla markens djur som HERREN Gud hade gjort. Och han sade till kvinnan, Ja, har Gud sagt, Ni skall inte äta av alla träd i trädgården?

Och kvinnan sade till ormen, Vi må äta av frukten från trädgårdens träd:

Men av frukten från trädet som är i mitten av trädgården, har Gud sagt, Ni skall inte äta av den, inte heller skall ni röra den, att ni inte dör.

Och ormen sade till kvinnan, Ni skall sannerligen inte dö:

Ty Gud vet att på den dag ni äter av den, då skall era ögon bli öppnade, **och ni skall bli som gudar**, vetande gott och ont.

Och när kvinnan såg att trädet var gott till mat, och att det var ljuvligt för ögonen, och ett träd att åtrå till att göra en vis, tog hon av dess frukt, och åt, och gav också till sin man med henne; och han åt.

Idén om mänsklig "fri vilja", eller "fritt val", väcktes av ormen i Edens trädgård. Jag kallade läran om "fri vilja" för bedräglig i inledningen, och det är precis vad det handlar om. Ormen är slug! Ormen lurar kvinnan och får henne att tro att hon kan "bli som en gud", att ha ett eget omdöme och makt att själv välja sin väg och sitt öde. Det är i ett nötskal vad människor lär om "fri vilja", att människan själv, genom sin vilja och val, har makt att avgöra sitt eget öde och sin egen frälsning.

Eva luras av sina egna ögon och sinnen (Ord 28:26). Frukten ser ju så god ut! Och så är det också med den bedrägliga läran om mänsklig "fri vilja", det låter ju så rätt och rimligt.

Sanningen är att djävulen har lurat hela världen med lögnen om mänsklig "suveränitet" när det gäller människans slutgiltiga öde. Det är inte konstigt att också Islam förfäktar "fri vilja", och att det är människan själv som genom sin vilja, val och gärningar avgör om hon kommer till paradiset eller till helvetet:

2 Thessalonikerbrevet 2:11 (KJS)

Och därför skall Gud sända dem kraftig villfarelse, att de skulle tro en lögn:

Jesaja 14:12 (KJS)

Hur du har fallit från himlen,
O Lucifer, morgonens son! Hur du har
blivit nedhuggen till marken, du som
försvagade nationerna!

Ty du har sagt i ditt hjärta, Jag
kommer stiga upp in till himlen, jag
kommer höja upp min tron över Guds
stjärnor: jag kommer också sitta på
församlingens berg, vid sidorna i norr:

Jag kommer stiga upp över molnens
höjder; **jag kommer bli lik den Högste.**

Dock skall du föras ner till helvetet,
till hålets sidor.

I denna profetia från Jesaja läser vi om Lucifer, hur han söker att bli som Gud. Även om profetian i första hand talar om Babylon kung så kan man även tillämpa den på Satan. Satan vill inte böja sig för Guds vilja och hans makt, utan har i sin stolthet inbillat sig att han kan göra uppror och själv besitta makten! Här läser vi om Antikrist som får sin makt och kraft av Satan själv (2 Th 2:9):

2 Thessalonikerbrevet 2:4 (KJS)

*Som opponerar sig och upphöjer sig
själv över allt som är kallat Gud, eller
som tillbes; så att han såsom Gud sitter i
Guds tempel, **visande upp sig själv som
att han är Gud.***

Igen, Satan vill vara som Gud! Det är därför han bedrar världens människor (särskilt inom religion) att de kan vara som Gud och själva har makten att avgöra sitt eget öde = läran om "fri vilja". Satans främsta arena är religion! Särskilt förvrängd religion i "Jesu namn":

2 Korintierbrevet 11:13 (KJS)

*Ty sådana är falska apostlar, listiga
arbetare, förställande sig till Kristi
apostlar.*

*Och ingen häpnad; **ty Satan själv
förställer sig till en ljusets ängel.***

Satans och människors uppror handlar om att vägra Gud rätten att vara Gud. Man avskyr att det är Gud som avgör och bestämmer. Har Gud rätt att visa barmhärtighet mot en man men förhärda en annan man (Rom 9:18)? Får Gud utvälja en viss man och rädda honom? Eller ska vi kanske förvränga evangeliet och påstå att alla människor har "fri vilja" och att människan "utväljer sig själv" till frälsning? Se Mar 13:20, Joh 15:16, Gal 1:15 m.fl.

Kolosserbrevet 2:8 (KJS)

Se upp att inte någon rånar er genom **filosofi** och fåfängligt bedrägeri, i enlighet med människors tradition, **i enlighet med världens principer**, men inte enligt Kristus.

Ty i honom bor Gudomens hela fullhet kroppsligen.

De så kallade "Jehovas vittnen" försöker genom filosofi och genom att förvanska och förvränga Guds ord att förleda människor att tro att Jesus inte är Gud med stort G. På samma vis försöker falsk kristenhet genom mänsklig filosofi och genom att förvränga Guds ord att förleda människor att de har en "fri vilja" (2 Kor 2:17, 4:2).

Ofta försöker man "försvara Gud", och man påstår att Gud inte kan vara rättvis ifall människor inte har "fri vilja". Man påstår t.ex. att människor bara skulle vara "robotar" ifall den "fria viljan" inte skulle finnas. Dessa argument låter ju rimliga (precis som det också låter rimligt att en människa inte kan vara Gud med stort G). Problemet är att man inte utgår från Guds ord utan från människotankar (filosofi). Herren sa i Mat 22:29: "Ni går vilse, ej begripande skrifterna, ej heller Guds makt."

I Romarbrevet går Paulus systematiskt igenom kristen lära men ingenstans förklaras eller nämns läran om "fri vilja". Däremot så tar han just upp olika mänskliga invändningar mot sann lära i Romarbrevet kapitel 9, med början från vers 1 till vers 24. Han visar att köttsliga Israel inte är Guds sanna andliga Israel. Han tar upp exemplet med Jakob och Esau, är Gud orättvis? Han tar upp Israel och farao, hur Gud var barmhärtig mot Israel men förhärade farao. Och i vers 19 tar Paulus upp den mänskliga invändningen som människor kommer med än i dag, hur Gud kan hålla människor ansvariga och vara rättvis i detta (svaret är inte "fri vilja!")? Låt oss läsa:

Romarbrevet 9:17 (KJS)

Ty skriften säger till farao, Ja för detta syfte har jag uppväckt dig, att jag skulle visa min makt på dig, och att mitt namn skulle bli förkunnat över hela jorden.

Alltså visar han barmhärtighet mot vem han vill, och vem han vill förhärda han.

Du kommer då säga till mig, **Hur kan han då fortfarande skuldbelägga oss? Ty vem har stått emot hans vilja?**

Gud säger angående farao att han har uppväckt honom i syfte att visa sin makt på honom och att förhärda sitt namn i världen. Det var därför Gud förhärade honom (2 Mos 4:21) och visade alla sina under i Egypten och sedan räddade Israel genom att dränka egyptierna och farao i havet. Den mänskliga invändningen lyder då, hur kan Gud skuldbelägga honom ifall han samtidigt förhärda honom? Gud behandlade uppenbarligen inte Israel och farao likadant? Och farao hade inte "fri

vilja" eftersom Gud förhårdade honom? Så hur går detta ihop undrar människan? Här är svaret från Gud:

Romarbrevet 9:20 (KJS)

Nej utan, O människa, vem är du som säger emot Gud? Skall det formade säga åt honom som har format det, Varför har du gjort mig så här?

Har inte krukmakaren makt över leran, att av samma klump göra ett kärl till ära, och ett annat till vanära?

Tänk om Gud, viljande att visa sin vrede, och att göra sin makt känd, med stort tålamod har hållit ut med vredens kärl som har blivit iordningställda till förstörelse:

Och att han skulle tillkännage sin härlighets rikedomar på barmhärtighetens kärl, vilka han i förväg hade ordnat till härlighet,

Ja oss, vilka han har kallat, inte endast från judarna, utan också från hedningarna?

Svaret från Gud är en sann uppenbarelse. Paulus visar först att människor inte "missförstår" saken, utan problemet är återigen att människan gör uppror mot Guds rätt att vara Gud! Och Paulus svarar inte med att utlägga läran om "fri vilja" som lösningen. Utan svaret är först, vem är du människa att ifrågasätta Gud? Kan inte jag utvälja och rädda vem jag vill? Kan inte jag förhärda vilken människa (syndare) jag vill medan jag visar barmhärtighet mot en annan för mitt eget syfte?

Den upproriska människan vägrar att böja sig för den allsmäktige Guden som sitter på sin tron och vill istället själv inbilla sig ha makten. Människan säger, "Gud kan inte rädda mig eller fördöma mig utan att jag har något att säga till om, det är jag som avgör, inte Gud.", och, "Gud är inte rättvis om han inte ger alla samma chans och förutsättningar.". Alla sådana påståenden och uppfattningar är felaktiga och upproriska. Om Gud bara skulle ha valt att döma alla rättvist skulle han sända varenda människa till helvetet! Men tack Gud att han innan världens skapelse har valt att vara barmhärtig i Jesus Kristus. Gud har valt att inte ge sitt utvalda folk vad de förtjänar utan har valt att rädda dem genom sin Son! Om en amerikansk guvernör väljer att benåda en dödsdömd fånge, måste han då benåda en annan också, eller alla? Nej, han är fri att göra som han vill. Kan då inte Gud göra så? Samtidigt är det sant att alla som böjer sig för Kristus och ber om barmhärtighet får det (Mat 8:2)!

Har inte krukmakaren rätt att göra ett fint kärl som han vill spara och samtidigt göra ett annat fult kärl som han tänker använda och sedan förstöra (Ord 16:4, Psa 92:7)? Vem är du människa? Ska du böja dig för Gud eller ska du göra uppror och göra dig en avgud?

Igen, läran om "fri vilja" och hur den "räddar Gud" från att vara orättvis slås fullständigt sönder i bitar av Guds ord. Paulus använder specifikt och exakt samma mänskliga argument som fortfarande används i dag. All mänsklig filosofi tillbakavisas skarpt.

Johannes 19:9 (KJS)

Och gick åter in till rådhuset, och säger till Jesus, Varifrån är du? Men Jesus gav honom inget svar.

Då säger Pilatus till honom, Talar du inte med mig? **Vet du inte att jag har makt att korsfästa dig, och makt att frige dig?**

Jesus svarade, **Du hade ingen makt alls över mig, om den inte hade givits till dig från ovan:** därför har han som har överlämnat mig till dig den större synden.

Detta ägde rum när judarna hade överlämnat Jesus till Pilatus. Herren teg både inför Herodes och inför Pilatus, men när Pilatus började tala om sin makt var Kristus tvungen att öppna sin mun! Vet du inte att jag har makten säger Pilatus? Vet du inte att jag kan välja att döda dig eller att släppa dig fri? Pilatus trodde på konceptet om "fri vilja". Han trodde - som människor tror - att han hade makten och kontrollen att göra som han själv bestämmer att göra. Han trodde - som människor tror (särskilt religiösa människor) - att han hade makt över Herren Jesus! Och han förstod inte att han bara var en bricka i Guds bestämda plan och rådslut:

Apostlagärningarna 4:26 (KJS)

Jordens kungar stod upp, och makthavarna var församlade emot Herren, och emot hans Kristus.

Ty i sanning var de församlade emot ditt heliga barn Jesus, som du har smort, både Herodes, och Pontius Pilatus, tillsammans med hedningarna, och Israels folk,

Till att göra allt vad än din hand och ditt rådslut hade förutbestämt skulle ske.

Nej, det var inte möjligt för Pilatus att släppa Jesus fri. Pilatus var aldrig "fri" utanför Guds makt och kontroll. Pilatus hade en vilja, men den var inte "fri", och han utförde Guds vilja. Det var inte annat möjligt än att han skulle frukta för judarna och därför utlämna Kristus till att korsfästas. Allt enligt Guds förutbestämda rådslut. Guds hand var över allt som skedde, och Guds hand är fortfarande över allt som sker i världen (Jes 14:24, 46:10, Dan 4:35, Mat 28:18, Ef 1:11 m.fl.). Tack Gud.

Uppenbarelseboken 17:17 (KJS)

Ty Gud har lagt in det i deras hjärtan att uppfylla hans vilja, och att samtycka, och att giva sitt rike åt odjuret, tills Guds ord skulle fullbordas.

1 Moseboken 50:20 (KJS)

Men beträffande er, tänkte ni ont mot mig: **men Gud ämnade det till gott**, för att få det att ske, som det är denna dag, för att bevara mycket folk vid liv.

Den här versen handlar om Josef och hans bröder. Och fastän Josefs bröder villigt överlämnade honom till att säljas som slav i Egypten så uppenbaras Guds hand i det hela. Även om Josefs bröder handlade ont och illvilligt så hade Gud ett högre syfte med det och vände det hela till något gott. Bibeln lär inte att Josefs bröder hade "fri vilja" och att Gud var tvungen att sitta hjälplös och titta på och förutspå vad som skulle hända. Tvärtom.

Bibeln lär att inget sker i världen utan Gud! Vare sig gott eller ont:

Jesaja 45:7 (KJS)

*Jag danar ljuset, och skapar mörker:
jag gör fred, **och skapar ondska: jag,
HERREN, gör alla dessa ting.***

Amos 3:6 (KJS)

*Skall en basun blåsas i staden, och
folket inte bli skrämt? **Skall det ske
ondska i en stad, och HERREN inte
har gjort det?***

5 Moseboken 2:30 (KJS)

*Men Sihon, Heshbons kung, ville
inte låta oss passera förbi honom: **ty
HERREN din Gud förhärdade hans
ande, och gjorde hans hjärta trotsigt,
att han skulle överlämna honom i din
hand**, såsom det framgår denna dag.*

Joshua 11:20 (KJS)

***Ty det var från HERREN att
förhärda deras hjärtan, så att de
skulle komma till strid mot Israel, att
han fullständigt skulle förgöra dem,**
och att de inte skulle finna någon
favör; utan att han skulle förgöra
dem, såsom HERREN befallde Mose.*

I 1 Kungaboken 22:19 och 2 Krönikeboken 18:18 läser vi också om hur Gud sänder en ond ande i syfte att lura Ahab så att han stupar i Ramoth-Gilead. På liknande vis ser vi i 2 Th 2:11 hur Gud sänder kraftig villfarelse över människor som dom:

*Och därför skall Gud sända dem
kraftig villfarelse, att de skulle tro en lögn:*

Det bibeln lär är långt ifrån den mänskliga läran om "fri vilja". Bibeln lär att Gud har makt också över människors viljor, och att han genomdriver sin egen vilja (Mat 28:18, Joh 17:2).

Johannes 6

Om man söker sanningen i Guds ord så finner man den i summan av Guds ord. Sann lära är i harmoni och överensstämmelse med hela Guds ord, från början till slut. Därför är det också värdefullt och nödvändigt att ta upp lite längre stycken text som tydligt uppenbarar sann lära, såsom Johannes kapitel 6.

I kapitlet läser vi att Jesus utför ett mirakel och ger bröd och fisk åt runt 5 000 män. I vers 25, när de åter funnit Jesus på andra sidan sjön, börjar de tala med Kristus och Herren verkar tillrättavisa dem eftersom de inte söker honom rätt. Detta sker åter i vers 29. Sedan begär de ett tecken från honom, vers 30. Folkskaran tillrättavisas återigen i vers 36 för sin otro. Sedan uppenbarar Kristus en viktig sanning:

Johannes 6:37 (KJS)
Allt det Fadern ger mig skall komma till mig; och honom som kommer till mig ska jag aldrig någonsin kasta ut.

Kristus ger här en förklaring till varför vissa tror och varför somliga andra inte tror. Och lägg märke till att han inte alls talar om människans "fria vilja" eller hennes "fria val". Och uttrycket "komma till mig" innebär i sammanhanget att tro på honom (se vers 35).

Skriften säger att Fadern ger och har, innan världens skapelse, gett människor till Kristus som han skall rädda. Detta talar om Guds utvalda, som vi kommer se senare i kapitlet, bl.a. vers 39, 44, 65. Och detta nämns också senare i Johannes evangelium (Joh 17:2, 9, 24 m.fl.). Vi fortsätter i kap. 6:

Johannes 6:39 (KJS)
*Och detta är Faderns vilja som har sänt mig, **att av allt som han har gett mig skulle jag inte förlora något**, utan skulle resa upp det igen på den sista dagen.*

Kristus talar åter om sina utvalda som han kommer rädda med en fullkomlig och evinnerlig räddning! Ingen skall gå förlorad (Joh 10:28, Rom 8:30), det är Faderns vilja, och det är därför han kom till jorden (Mat 1:21, Mar 13:20, Joh 17:2, 24, 2 Tim 2:10)!

Därefter börjar folkskaran åter att knota och klaga över honom:

Johannes 6:41 (KJS)
Då knotade judarna över honom, ty han sade, Jag är brödet som kom ner från himlen.

Och de sade, Är inte denne Jesus, Josefs son, vars far och mor vi känner? Hur kommer det sig då att han säger, Jag kom ner från himlen?

Följaktligen svarade Jesus och sade till dem, Knota inte mellan varandra.

**Ingen man kan komma till mig, om
inte Fadern som har sänt mig ska dra
honom: och jag kommer resa upp
honom på den sista dagen.**

Nu uppenbarar Jesus återigen varför vissa tror och somliga förblir i otro och knotar mot hans ord (Joh 8:47, 12:39. Kristus säger åt dem, "Knota inte...", d.v.s. det finns ingen mening med att disputeras med någon som inte tror och tar emot Guds ord (Mat 15:13).

Och lägg åter märke till att Herren inte bönar och ber och gör allt vad han bara kan för att övertyga dem att de av sin "fria vilja" ska "acceptera honom", utan han säger tvärtom: "Ingen man kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig ska dra honom...".

Igen, det Kristus uppenbarar är motsatsen till vad "fri vilja evangeliet" falskt påstår, d.v.s. att alla människor kan komma till Jesus om de bara av sin "fria vilja" väljer att göra så. Ingen fallen människa vill i sanning böja sig för Herren, den fallna mänskliga viljan (och hjärtat) är problemet, inte lösningen (Joh 5:40)! Nej, Herren uppenbarar att ingen man kan komma och tro på honom utan Fadern. Och det står också att alla som dras kommer räddas och uppväckas på den sista dagen. Så tydligen "dras" inte alla eftersom inte alla trodde på honom. Som vi kommer se så övergav många Jesus vid detta tillfälle (vers 66).

Det verkar alltså enligt Guds ord som att det krävs en särskild nåd från Gud för en människa för att hon ska böja sig och komma till tro, och att denna nåd inget ges åt alla människor utan undantag utan endast till dem Fadern drar och har gett till Kristus (Mat 13:9, 16:17, 1 Kor 4:7, Ef 2:8).

Vers 45 säger vidare att Fadern lär Guds utvalda (genom Anden) och att de så kommer till tro på Sonen, såsom också andra bibelverser säger (1 Joh 5:20, Joh 1:12 m.fl.) Jesus predikar sedan vidare och folkskaran förstår honom inte, vers 52 (Mat 13:13, Joh 12:37). Herren predikar vidare och avslutar sitt tal:

Johannes 6:60 (KJS)
*Många av hans lärjungar, när de hade
hört detta, sade följaktligen, **Detta är
ett hårt tal; vem kan höra det?***

*När Jesus visste i sig själv att hans
lärjungar knotade över det, sade han till
dem, Stöter ni er på detta?*

*Hur blir det då om ni ska se
Människosonen stiga upp dit han var
förut?*

*Det är anden som upplivar; köttet
är inte till någon nytta: de ord som jag
talar till er, de är ande, och de är liv.*

*Men det är somliga av er som inte
tror. **Ty Jesus visste från begynnelsen
vilka de var som inte trodde,** och vem
som skulle förråda honom.*

*Och han sade, **Därför sade jag till er, att ingen man kan komma till mig, om det inte ska bli givet åt honom av min Fader.***

Från denna stund drog många av hans lärjungar sig tillbaka, och vandrade inte längre med honom.

Efter Jesu predikan så stöter sig många av hans följare på hans ord och de tror inte. Det slutar med att de lämnar Herren. Vad var Herrens svar på detta? Nämner han något om "fri vilja"? Nej, utan han upprepar vad han hade sagt tidigare något annorlunda: "**Därför sade jag till er, att ingen man kan komma till mig, om det inte ska bli givet åt honom av min Fader.**"

Som redan sagt så uppenbarar Herren varför vissa tror och andra inte. Och dessa som lämnade Jesus blev uppenbarligen inte dragna av Fadern (vers 44), det blev dem inte givet att komma till tro på honom (vers 65). Och ingenstans nämns något som antyder om "fri vilja", tvärtom.

Sann tro är Guds gåva, inte något man väljer av "fri vilja":

*2 Thessalonikerbrevet 2:13 (KJS)
Men vi är skyldiga att alltid tacka Gud för er; bröder, Herrens älskade, **ty Gud har från begynnelsen utvalt er till räddning genom Andens helgelse och sanningens tro:***

*Efesierbrevet 2:8 (KJS)
Ty av nåd är ni räddade genom tro; **och det inte ur er själva: det är Guds gåva:***

*Romarbrevet 6:23 (KJS)
Ty syndens lön är död; **men Guds gåva är evigt liv genom Jesus Kristus vår Herre.***

*Apostlagärningarna 13:48 (KJS)
Och när hedningarna hörde detta, gladde de sig, och prisade Herrens ord: **och så många som var bestämda till evigt liv trodde.***

2 Timoteus 2:25 (KJS)

I ödmjukhet tillrättavisande dem som
motsätter sig; i hopp om att Gud kanske
skulle **skänka dem sinnesändring** till
sanningens erkännande;

Och **att de må återhämta sig ur
djävlens snara, vilka är fångade av
honom vid hans vilja.**

Dessa bibelverser var de första som Martin Luther tog upp i sin bok "Om den trälbundna viljan". De säger, som redan tagits upp innan, att sinnesändring och tro är Guds gåva (Mar 1:15). Andligt liv i tro på Kristus är något som Gud suveränt skänker sina utvalda genom Anden (Joh 1:13).

Vi läser även att otroende människor är fångade i djävulens snara, och att han verkar ha makt över dem när än han vill (Joh 8:44, Ef 2:1). Detta låter inte som "fri vilja" lära. Det låter inte som att människan genom sin påstådda "fria vilja" klarar av att ta sig ur djävulens grepp (Luk 11:22). Det låter som att Gud måste skänka dem sinnesändring (Mat 19:26, Joh 3:3)! En kontrast till detta är att Anden på liknande vis verkar i Guds barn och böjer dem till att tro och att vilja göra efter Guds vilja (Fil 2:13).

Som vi har sett tidigare så förhärdar även Gud människor för sina syften och som dom. Att tala om att alla människor är "fria" är helt främmande för Guds ord:

Romarbrevet 11:7 (KJS)

*Hur är det då? Jo, Israel har inte fått
det som han eftersträvar; men de utvalda
har fått det, **och de övriga förblindades***

*(Enligt det som är skrivet, **Gud har
givit dem sömnens ande, ögon att de inte
skulle se, och öron att de inte skulle
höra;**) ända till denna dag.*

Johannes 12:37 (KJS)

*Men fastän han hade gjort så många
mirakel inför dem, trodde de ändå inte på honom:*

*Att profeten Jesajas tal skulle
uppfyllas, som han talade, Herre, vem
har trott vår förkunnelse? Och för vem
har Herrens arm blivit uppenbarad?*

***Därför kunde de inte tro,** eftersom
Jesaja åter sade,*

***Han har förblindat deras ögon, och
förhärdat deras hjärta; att de inte skulle
se med sina ögon, eller skulle förstå med
sitt hjärta,** och skulle bli konverterade,
och jag skulle hela dem.*

Galaterbrevet 1:13 (KJS)

Ty ni har hört om min tidigare
vandring i judarnas religion, **hur jag i
övermått förföljde Guds församling, och
skövlade den:**

Och avancerade högre i judarnas
religion än många av mina jämlingar i
mitt eget land, varande än mycket mer
nitisk för mina fäders traditioner.

**Men när det behagade Gud, som
avskilde mig från min mors livmoder,
och kallade mig av sin nåd,**

**För att uppenbara sin Son i mig, så att
jag skulle predika honom bland
hedningarna;** då rådgjorde jag inte genast
med kött och blod:

I första kapitlet av Galaterbrevet tar Paulus upp sin bakgrund som förföljare och fiende till den tidiga kristna församlingen. Och han uppenbarar hur det behagade Gud att utvälja honom (Apg 9:15) och avskilja honom ifrån moderlivet. Vi läser också i Apg 9 hur Kristus kallade honom av sin nåd, för det syftet att han skulle predika honom bland hedningarna.

Skriften lär att Gud räddar människor med en avsikt! Det finns ingen som blir räddad utan Guds hand och avsikt:

Romarbrevet 8:28 (KJS)

*Och vi vet att alla ting samverkar till
det bästa för dem som älskar Gud, **för
dem som är de kallade enligt hans avsikt.***

Dessa som kallas "de kallade" är Guds utvalda som vi också läser om i 1 Korintierbrevet 1:24-31. Men tillbaka till hur Herren kallade Paulus:

Apostlagärningarna 9:1 (KJS)

*Och Saulus, **som alltjämt andades ut
hot och mordlust mot Herrens lärjungar.**
gick till översteprästen,*

*Och bad av honom brev till Damaskus,
till synagogorna, att, om han skulle finna
någon tillhörande den vägen, vare sig de var män
eller kvinnor, så skulle han
kunna föra iväg dem bundna till
Jerusalem.*

Och medan han reste, närmade han sig

**Damaskus: och plötsligt sken ett ljus från
himlen runt omkring honom:**

*Och han föll till marken, och hörde en
röst sägande till honom, Saul, Saul,
varför förföljer du mig?*

*Och han sade, Vem är du, Herre? Och
Herren sade, Jag är Jesus som du
förföljer: det är hårt för dig att sparka
mot pikstaven.*

*Och bävande och förbluffad sade han,
Herre, vad vill du ha mig göra? Och
Herren sade till honom, Stå upp, och gå
in till staden, och det skall bli sagt åt
dig vad du måste göra.*

Här är alltså en man - som kanske är församlingens största motståndare - i färd med att förfölja kristna, och Kristus själv visar sig för honom. Några ögonblick senare kallar han Jesus för Herre! Tack Gud att Herren inte misslyckas med att rädda sitt utvalda folk (Rom 8:30)!

Så varför kallade Jesus Paulus? Var det eftersom Paulus var god eller "bättre än andra"? Var det eftersom Paulus av sin "fria vilja" valde att söka Jesus? Nej, tvärtom! Paulus var i färd med att förfölja och möjligen mörda kristna! Det var Paulus vilja! Här är ett tydligt exempel på Guds suveräna godhet och barmhärtighet som inte går att förneka.

Herren räddade Paulus eftersom han var en av Guds utvalda, och eftersom Herren hade en avsikt med honom att han skulle vara en apostel och skriva många böcker i bibeln (Ef 1:11). Och Herren räddade honom helt av sin eviga nåd och barmhärtighet i Kristus! Inte av något som Paulus själv gjorde eller ville/valde. Punkt.

Romarbrevet 9:15 (KJS)
*Ty han säger till Moses, Jag skall visa
barmhärtighet mot den jag ska visa
barmhärtighet mot, och jag skall
förbarma mig över den jag ska förbarma
mig över.*

**Det beror då alltså inte på honom som
vill, eller på honom som springer, utan
på Gud som visar barmhärtighet.**

Romarbrevet 9

Vi har redan tagit upp Johannes kapitel 6 och nu kommer vi till ytterligare ett lite längre avsnitt i bibeln som uppenbarar Guds sanning. I inledningen av Romarbrevet kapitel 9 så uttrycker Paulus sin sorg över nationen Israel, som till stor del har avvisat Kristus. Och i vers 6 tar han upp en felaktig uppfattning om att Gud skulle ha svikit sitt löfte mot israeliterna. Därefter utlägger han hur Gud inte har svikit sitt löfte och går igenom vilka som är Guds sanna andliga Israel (löftets barn).

Vi hoppar in när han tar upp exemplet med Jakob och Esau, vers 10:

Romarbrevet 9:10 (KJS)
Och inte endast detta; utan när också
Rebecka hade blivit gravid av en, ja av
vår fader Isak;

(Ty barnen varande ännu inte födda,
havande gjort varken gott eller ont, att
Guds avsikt enligt utkorelsen skulle stå
fast, inte av gärningar, utan av honom
som kallar;)

Blev det sagt till henne, Den äldre
skall tjäna den yngre.

Som det är skrivet, Jakob har jag
älskat, men Esau har jag hatat.

Vad ska vi då säga? Finns det
orättfärdighet hos Gud? Gud förbjude.

Paulus visar alltså med dessa exempel att det var Isak som var "löftets barn", inte Ishmael. Likaså Jakob, men inte Esau. Som det står i vers 8, "De som är köttets barn, de är inte Guds barn: utan det är löftets barn som räknas för säd.". D.v.s. att det är fel att säga att Gud har svikit sitt löfte om frälsning genom Messias bara för att de flesta av Jakobs köttsliga avkomlingar inte tror. Israel är andligt, inte köttsligt.

Och Paulus tar särskilt upp exemplet med Jakob och Esau, som var födda av samma mor och var tvillingar (till skillnad från Isak och Ishmael). Och Paulus utlägger hur Gud utvalde Jakob (Israel) till ett "löftets barn" (andliga Israel) innan barnen var födda, vers 11. Jakob är alltså ett exempel i bibeln på Guds andliga folk, Guds utvalda barn. Gud själv gav Jakob namnet Israel (1 Mos 32:28). Och som vi kommer se så var detta val av Jakob Guds fria val av nåd. Valet skedde, enligt texten, inte på grund av något som någon av tvillingarna gjorde eller inte gjorde.

Paulus citerar även Malaki 1:2, "Jakob har jag älskat, men Esau har jag hatat.". Och sist skriver han "Vad ska vi då säga? Finns det orättfärdighet hos Gud? Gud förbjude.". Paulus förutser den mänskliga invändningen om att Gud skulle vara orättvis. Dels eftersom han utvalde Jakob men inte Esau innan barnen ens var födda. Och dels eftersom bibeln säger att han har älskat Jakob/Israel men har hatat Esau. Hur kan det vara rättvist tänker en människa?

Om det nu vore så att "fri vilja" var sant så hade det varit ett utmärkt tillfälle för Paulus att här börja utlägga den läran och så försvara Gud från anklagelsen om orättvisa. Gör han det? Förklarar han kanske något om att Gud förutsåg Jakobs tro utav fri vilja och att det var därför han utvalde honom?

Reder han ut något mänskligt missförstånd om texten? Nej han gör inget av det. Tvärtom visar texten och Paulus svar att människor faktiskt inte har missförstått, och att "lösningen" på denna anklagelse om orättvisa inte är "fri vilja" lära.

Vi läser vidare Paulus svar mot den mänskliga invändningen om orättvisa:

Romarbrevet 9:14 (KJS)
Vad ska vi då säga? Finns det
orättfärdighet hos Gud? Gud förbjude.

Ty han säger till Moses, Jag skall visa
barmhärtighet mot den jag ska visa
barmhärtighet mot, och jag skall
förbarma mig över den jag ska förbarma
mig över.

Det beror då alltså inte på honom som vill, eller på honom som springer, utan på Gud som visar barmhärtighet.

Igen, Paulus svar uppenbarar mycket. Paulus visar att Gud har rätt att visa barmhärtighet mot vem än han vill (2 Mos 33:19). Barmhärtighet är inget som var människa har rätt till, utan Gud skulle vara fullkomligt rättvis om han valde att fördöma varenda en. Men nu har Gud valt att visa barmhärtighet och godhet mot vissa som han har utvalt i Kristus innan världens begynnelse (Ef 1:3, 2 Th 2:13, 2 Tim 1:9). Är det orättvist? Rebelliska människor tycker sannerligen det, men det gör inte Gud till orättvis och det är det som Paulus visar från skriften.

I vers 16 visar Paulus igen, i motsats till mänsklig filosofi, att Guds barmhärtighet inte beror på något som människan gör. Gud "svarar" alltså inte på något val eller någon gärning människan gör. Guds barmhärtighet och gåva beror inte på mänsklig vilja eller på någon mänsklig gärning! Exemplet med Jakob och Esau kan inte bli mycket tydligare då de var tvillingar och valet skedde innan de var födda! Om nu istället Gud förutsåg något i Jakob och gjorde sitt val baserat på det så svarar ju det på anklagelsen, men Paulus svarar inte så! Inte alls.

Det är annars ironiskt hur falska lärare framhäver människans vilja som avgörande då bibeln säger motsatsen:

Romarbrevet 9:16 (KJS)
Det beror då alltså inte på honom som vill, eller på honom som springer, utan på Gud som visar barmhärtighet.

Johannes 1:13 (KJS)
Vilka blev födda, inte av blod, inte
*heller av köttets vilja, **ej heller av***
människans vilja, utan av Gud.

Vi går vidare med Paulus exempel med farao:

Romarbrevet 9:17 (KJS)
Ty skriften säger till farao, Ja för detta
syfte har jag uppväckt dig, att jag skulle
visa min makt på dig, och att mitt namn

skulle bli förkunnat över hela jorden.

Alltså visar han barmhärtighet mot vem han vill, och vem han vill förhärdar han.

Du kommer då säga till mig, Hur kan han då fortfarande skuldbelägga oss? Ty vem har stått emot hans vilja?

Paulus citerar återigen från 2 Moseboken och visar först att Gud visst har rätt och makt att göra vad han vill med människor. Gud säger att han uppväckte farao för det syftet att visa sin makt på honom och för att göra sitt namn känt. Gud förstörde världens mäktigaste land och kung men räddade mirakulöst Israel (sitt symboliska folk).

Paulus sammanfattar resonemanget med dessa ord: "Alltså visar han barmhärtighet mot vem han vill, och vem han vill förhärdar han.". Gud har alltså, enligt skriften, rätt att göra som han vill med människor för sina syften (Dan 4:35). Alla är fallna syndare och ingen kan förtjäna Guds godhet och barmhärtighet. Gud har rätt att rädda en man och att förgöra en annan. Och detta är återigen Guds fria val och godhet och till hans ära allena. Guds utvalda kan inte berömma sig av något - inte ens sin vilja (1 Kor 1:29, 4:7).

Igen, om "fri vilja" var lösningen/svaret på människors invändningar om orättvisa så hade Paulus svarat helt annorlunda. Men Paulus ger tydligt Gud rätt i att förhärdar en människa om Gud vill det. Och ifall Gud förhärdar en människa, vad blir det då av människans påstådda "fria vilja"? Människan blir ju i alla fall långt ifrån "fri" ifall en makt/kraft utanför henne påverkar henne så att hon blir hård eller hårdare.

Sist kommer Paulus med ännu en mänsklig invändning mot Guds sanning i bibeln: "Du kommer då säga till mig, Hur kan han då fortfarande skuldbelägga oss? Ty vem har stått emot hans vilja?".

Känner man inte igen dessa tankar och ord? Är det inte exakt vad mänsklig filosofi säger än i dag?

"Om vi inte har "fri vilja" så kan Gud omöjligt döma oss rättvist?"

"Om vi inte har fri vilja då är vi bara "robotar" eller dockor?"

"Om Gud är helt allsmäktig och råder över allt, inklusive frälsning, vad finns det då för mening för oss människor, Guds vilja kommer ju ske oavsett? Varför be? Varför evangelisera?"

Vad är Guds svar på detta? Vi läser vidare:

Romarbrevet 9:19 (KJS)
Du kommer då säga till mig, Hur kan han då fortfarande skuldbelägga oss? Ty vem har stått emot hans vilja?

Nej utan, O människa, vem är du som säger emot Gud? Skall det formade säga åt honom som har format det, Varför har du gjort mig så här?

Svaret är inte: "Jag kan skuldbelägga er och hålla er ansvariga eftersom ni har fri vilja. Vet ni inte att människor kan omintetgöra min eviga vilja, syfte och plan?".

Svaret är vem är du människa? Vad vet du? Ska du tänka ut något, disputera och säga emot mig? Jag har skapat jorden ur intet, ska du säga åt mig hur jag ska göra? Jag har makt att rädda och jag har makt att förhärda och förgöra. Om jag väljer att förhärda, vem är du att säga att jag inte rättvist kan fördöma samma person? Om jag väljer att inte rädda och istället fördöma, vem är du att kalla mig orättvis? Vem tror du att du öppnar munnen mot? Vet du inte vem jag är?

Jesaja 46:9 (KJS)

Kom ihåg de tidigare tingen från det forna: ty jag är Gud, och det finns ingen annan; jag är Gud, och det finns ingen lik mig,

*Kungörande slutet ifrån början, och från urgamla tider de ting som ännu inte är gjorda, sägande, **Mitt rådslut skall stå fast, och jag kommer göra allt som är mitt behag:***

*Kallande på en rovfågel från öster, den man som verkställer mitt rådslut från ett fjärran land: **ja, jag har talat det, jag kommer också få det att ske; jag har ämnat det, jag kommer också göra det.***

Jesaja 14:24 (KJS)

*Härskarornas HERRE har svurit, sägande, **Sannerligen, såsom jag har tänkt, så skall det ske; och såsom jag har planerat, så skall det stå fast:***

Paulus fortsätter med liknelsen om krukmakaren, "Skall det formade säga åt honom som har format det, Varför har du gjort mig så här?". Nej självklart inte, än mindre rätt är det ifall en människa säger så till Gud. Vi läser vidare:

Romarbrevet 9:21 (KJS)

Har inte krukmakaren makt över leran, att av samma klump göra ett kärl till ära, och ett annat till vanära?

Tänk om Gud, viljande att visa sin vrede, och att göra sin makt känd, med stort tålmod har hållit ut med vredens kärl som har blivit iordningställda till förstörelse:

Och att han skulle tillkännage sin härlighets rikedomar på barmhärtighetens kärl, vilka han i förväg hade ordnat till härlighet,

Ja oss, vilka han har kallat, inte endast från judarna, utan också från hedningarna?

Paulus visar att liksom en krukmakare har makt över sin lera, att göra ett fint kärl och att göra ett annat mindre fint kärl som han senare har tänkt att förstöra, likaså har Gud makt och rätt att skapa en människa till att bli räddad och en annan till att visa sin vrede på och förgöra (Ord 16:4, 2 Pet 2:9, Jes 43:3).

Apostlagärningarna 15:18 (KJS)
För Gud är alla hans gärningar kända
ifrån världens begynnelse.

Gud är ingen dåraktig människa som säger utan att kunna genomföra, och som planerar utan att kunna färdigställa (Luk 14:28). Bibeln säger tydligt att Gud skapade världen och visste slutet från början (Jes 46:10). Och det inkluderar ju så klart Guds eviga syfte att rädda ett visst folk i Jesus Kristus (Ef 1:4, 2 Th 2:13, 2 Tim 1:9)!

Uppenbarelsboken 13:8 (KJS)
Och alla som bor på jorden kommer
tillbe honom, vars namn inte är skrivna i
livets bok som tillhör Lammet slaktat
från världens grundläggning.

Uppenbarelsboken 17:8 (KJS)
Odjuret som du såg var, och är inte;
och skall stiga upp ur avgrunden, och gå
mot undergång: och de som bor på
jorden skall häpna, vars namn inte var
skrivna i livets bok från världens
grundläggning, när de skådar odjuret
som var, och inte är, men ändå är.

Falsk religion i Jesu namn försöker göra Gud lik en dåraktig människa. Om Guds syfte med att skapa världen var att rädda varenda människa utan undantag så kommer han ju ha misslyckats fullständigt med sitt syfte. Än värre är att Gud då kommer vara evigt missnöjd över alla de själar som han misslyckades med att rädda? Men Guds ord säger att Gud inte blir missnöjd (Jes 53:11):

Uppenbarelsboken 21:4 (KJS)
Och Gud skall torka bort alla tårar från
deras ögon; och det skall inte längre
finnas någon död, inte heller sorg, eller
gråtande, inte heller skall det längre
finnas någon smärta: ty de föregående
tingen är förbi.

Skulle Gud ha skapat världen och vetat om från början att så många människor skulle gå förlorade i strid med sin egen vilja? Inte ens en människa är så dåraktig att han bygger ett hus som han redan vet att han kommer bli missnöjd med i slutändan! Att då mena att allsmäktige Gud skulle göra något så dåraktigt och sorgligt! Kan inte ens Gud allsmäktige skapa och fullborda och bli fullständigt nöjd med det han har skapat? Ser du hur långt man måste gå, och häda, bara för att rädda den falska läran om mänsklig "fri vilja".

Jesaja 46:10 (KJS)
Kungörande slutet ifrån början, och från urgamla tider de ting som ännu
inte är gjorda, sägande, Mitt rådslut skall stå fast, och jag kommer göra allt
som är mitt behag:

Slutord

Anledningen till att jag känner mig manad till att avslöja den falska läran om "fri vilja" är eftersom att det är det mest bedrägliga falska evangelium som finns i världen just nu. Det har faktiskt tagit över helt på de flesta platser, t.ex. i Sverige. Vissa falska evangelium är mer uppenbara, t.ex. de så kallade "Jehovas vittnen" som både förnekar att Jesus är Gud, och samtidigt starkt betonar "fri vilja" och att det är människans självständiga val som avgör hennes öde.

Gud varnar om och om igen för falska läror och falska evangelium i Jesu namn. Glöm inte att Satan är en bedragare och är "religiös", han kommer citera bibeln för dig och vilseleda (Mat 4:6, Apg 16:16). Och det finns inget mer bedrägligt och lockande än ett "evangelium" blandat med mänsklig "fri vilja" lära. De skarpaste varningarna i bibeln handlar om detta:

Galaterbrevet 1:6 (KJS)

*Jag häpnar av att ni så hastigt är
förflyttade från honom som kallade er till
Kristi nåd till ett annat evangelium:*

*Vilket inte är ett annat; utan det finns
några som oroar er, **och vill förvränga**
Kristi evangelium.*

Men även om vi, eller en ängel från (2 Kor 11:14)

**himlen, skulle predika något annat
evangelium för er än det som vi har
predikat för er, låt honom då förbannas.**

*Såsom vi tidigare sade, så säger jag nu
igen, Om någon man predikar något
annat evangelium för er än det som ni har
tagit emot, låt honom då förbannas.*

*Ty övertygar jag nu människor, eller
Gud? Eller söker jag att behaga
människor? **Ty om jag ännu behagade**
människor, så skulle jag inte vara Kristi
tjänare.*

Dessa verser beskriver exakt vad jag har talat om i denna artikel. Dessa som förespråkar "fri vilja" byter ut Kristi sanna nåd mot en annan nåd! Jag kommer gå in på det närmare snart. Och det är inte så att man öppet kommer förneka Kristus utan man förvränger bedrägligt evangelium. Och som Paulus antyder i vers 10 och 11 så gör man det ofta för att anpassa efter människor (Rom 16:18). Och det är ett felsäkert sätt att totalt fördärva Guds sanna evangelium (Joh 6:41, 10:33, Rom 9:19).

Läran om "fri vilja" är bedrägligt en form av självrättfärdighet, och bibeln lär att ingen självrättfärdig kan träda in i Guds rike (Luk 18:10, 1 Kor 4:7). Gud avskyr all form av självrättfärdighet (Ord 26:12, Rom 3:23, 27, 1 Kor 1:29)! Paulus sammanfattar här evangeliet:

1 Korintierbrevet 2:2 (KJS)

*Ty jag bestämde att inte veta någonting
bland er, **utom Jesus Kristus, och honom**
korsfäst.*

Evangeliet är Jesu Kristi person, att han är Guds Son, d.v.s. Gud, och hans frälsningsverk av nåd på korset. Visserligen predikar många att Jesus är Gud men de förvränger bedrägligt hans sanna frälsning av nåd! Galaterbrevet 1:6 talar om Kristi nåd som är Guds sanna nåd. Och denna sanna nåd (som aposteln varnar om) vill människor förvränga och anpassa efter människor (man vill bl.a. göra evangeliet mindre anstötligt och mer godtagbart för människor):

Galaterbrevet 1:11 (KJS)
*Men jag betygar för er, bröder, att det evangelium som predikades av mig **inte är efter människor.***

Läran om "fri vilja" är tydligt ett annat evangelium eftersom det är en falsk lära som direkt berör Kristi frälsning och nåd och förvanskar det:

1 Johannes 2:21 (KJS)
*Jag har inte skrivit till er eftersom ni inte har lärt känna sanningen, utan eftersom ni har lärt känna den, **och att ingen lögn är av sanningen.***

Jesaja 8:20 säger att om läran om "fri vilja" inte tydligt uppenbaras i bibeln så ska den förkastas. Jag har i artikeln visat att läran om "fri vilja" motbevisas av bibeln, och det finns heller inte ett enda ställe som utlägger den påstådda läran. Jag har tidigare nämnt att Paulus t.ex. i Romarbrevet systematiskt går igenom evangeliet i detalj, men läran om "fri vilja" lyser däremot med sin frånvaro. Som tidigare sagts så är "fri vilja" snarare en mänsklig filosofi (Kol 2:8) som tas för given, vilket är väldigt väldigt farligt (Ord 28:26, Jer 17:9)!

I Romarbrevet kapitel 11 definieras Guds sanna nåd. Paulus skriver återigen, som i kapitel 9, om invändningen att Gud skulle ha förkastat sitt folk:

Romarbrevet 11:1 (KJS)
Jag säger då, Har Gud förkastat sitt folk? Gud förbjude. Ty jag är också en israelit, av Abrahams säd, av Benjamins stam.

Gud har inte förkastat sitt folk som han i förväg kände. Förstår ni inte vad skriften säger om Elia? Hur han ber till Gud mot Israel, sägande,

Herre, de har dödat dina profeter, och rivit ner dina altaren; och jag är ensam kvar, och de söker mitt liv.

Men hur lyder Guds svar till honom?
Jag har reserverat sjutusen män åt mig själv, som inte har böjt knä till Baals bild.

*Så finns nu också i denna tid en rest **efter utkorelsen av nåd.***

Och om det sker av nåd, då är det inte längre av gärningar: ty annars är nåd inte längre nåd. Men om det sker av gärningar, då är det inte längre nåd: ty annars är gärning inte längre gärning.

*Hur är det då? Jo, Israel har inte fått det som han eftersträvar; **men de utvalda har fått det**, och de övriga förblindades*

Paulus skriver att liksom Gud på Elias tid hade en utvald skara som var hans sanna folk, sju tusen män (troligen symboliskt), så har Gud också i denna tid ett folk "efter utkorelsen av nåd". Och "utkorelse" är ett annat ord för att vara utvald som vi också ser i vers 7. Paulus kopplar alltså samman nåd med utkorelse (som också andra skrifter gör, t.ex. Ef 1:3-6, 2 Tim 1:9 m.fl.). Enligt bibeln har Gud alltså, av nåd, utvalt sitt folk som han räddar. Att förneka, eller att försöka fränkoppla, att Gud har utvalt sitt folk till räddning i Kristus är alltså att förneka en del av Guds sanna nåd i Kristus. Det falska evangeliet ersätter bedrägligt Guds sanna nåd med läran om "fri vilja" och en annan nåd:

Romarbrevet 11:6 (KJS)
Och om det sker av nåd, då är det inte längre av gärningar: ty annars är nåd inte längre nåd. Men om det sker av gärningar, då är det inte längre nåd: ty annars är gärning inte längre gärning.

Enligt bibeln är ett "evangelium" som förnekar utkorelsen ett falskt evangelium som förespråkar mänsklig gärning istället för Guds nåd allena. Läran om "fri vilja" säger öppet att det är något som människan själv gör som avskiljer henne från andra som går förlorade (1 Kor 4:7). Man säger att det är människans vilja och val som avgör hennes frälsning. Bibeln kallar detta för frälsning av mänsklig gärning! Och man kan inte blanda utkorelsens nåd med någon slags mänsklig prestation!

Guds sanna nåd däremot ödmjucar människan och lär att hon inte är ett dugg "bättre" än någon annan på något vis (1 Kor 4:7). Det är inte något som människan själv "gör", vare sig egen gärning eller självständig vilja/val, som avgör hennes eviga frälsning, utan det är vad Gud fritt och gratis ger henne som avgör. Det är Gud och hans suveräna fria nåd som avgör, inte människan! Guds nåd är inte ett erbjudande, utan Guds sanna nåd i Kristus räddar!

Efesierbrevet 2:8 (KJS)
*Ty av nåd är ni räddade genom tro; **och det inte ur er själva: det är Guds gåva:***

*Inte av gärningar; **att inte någon man skulle berömma sig.** (1 Kor 1:27, 29)*

***Ty vi är hans verk**, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, vilka Gud i förväg har ordnat att vi skulle vandra i dem.*

Apostlagärningarna 13:48 (KJS)
*Och när hedningarna hörde detta, gladdes de sig, och prisade Herrens ord: **och så många som var bestämda till evigt liv trodde.***